

начинъ става правилното ретуширане. Има извѣстни правила и закони, по които човѣкъ може да се ретушира, но сжщественото и важно за човѣка не е да се ретушира, а да моделира своя черепъ, както и своето тѣло. Когато Господъ създаде свѣта, Той остави единъ моделъ, единъ образецъ, по който човѣкъ да сержководи, да знае, какво трѣбва да изработи и постигне въ своя животъ. Дѣ е сега този моделъ? Дайте ми скицата на първата глава, на първата ржка, на първото око и ухо, на първата уста, на първия езикъ, на първитѣ дробове и на всичко първо въ човѣка, което Богъ създаде! Първитѣ нѣща, които Богъ създаде, сж сжщественитѣ нѣща въ живота на всѣки едного. Ние трѣбва да имаме тѣзи точни математически и геометрически мѣрки, които Богъ е далъ първоначално. Тѣ прѣдставляватъ истинския човѣкъ.

Съврѣменнитѣ учени казватъ: „Анатомически човѣкъ е построенъ по този и този начинъ“. Казвамъ: една анатомия сжществува въ свѣта — Божествената анатомия. Една физиология сжществува въ свѣта — Божествената физиология. Важни сж първичната анатомия и първичната физиология за човѣка. Това, което съврѣменнитѣ учени наричатъ анатомия и физиология, не е нито анатомия, нито физиология — това е деформация на човѣка, това е особенъ родъ паталогия. Да изучавашъ анатомията и физиологията на човѣка, значи да изучавашъ органитѣ въ човѣшкото тѣло и тѣхнитѣ функции тѣй, както Богъ първоначално ги е създалъ. Като погледнешъ една костъ, трѣбва да знаешъ, че тя е жива, никога не умира. Коститѣ, които Богъ е създалъ, не умиратъ. Черепътъ, който Богъ е създалъ, не умира, не се разпрѣсва. Всичко, което умира, което се разпрѣсва, не е Божествено.

Казвамъ: ние говоримъ за вжтрѣшния човѣкъ, у когото душата и духътъ живѣятъ заедно. Има ли човѣкъ това състояние въ себе си, той никога не умира. Такъвъ човѣкъ е безсмъртенъ. Сега,